

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 1. februar 2007

ESP/ J.nr. 2006-2829

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 17. januar 2007 følger hermed socialministerens svar på spørgsmål nr. 1- 4 til L 99.

Spørgsmål nr. 1:

”Ministeren bedes oplyse, hvor store udgifter de omtalte naturalydelser til borgere, der er sikrede i en anden EU-stat, anslås at udgøre?”

Svar:

Spørgsmål 1 og 3 besvares samlet, da de begge vedrører indtægter og udgifter forbundet med ydelser efter serviceloven og pensionslovgivningen til borgere, der er sikrede i en anden medlemsstat. Da der ikke hidtil har været hjemmel i serviceloven eller pensionslovgivningen til at administrere fællesskabsrettens regler om refusion mellem staterne, findes der på nuværende tidspunkt ingen opgørelser over, hvilke ydelser kommunerne giver til borgere sikrede her i landet, sammenlignet med antallet eller omfanget af ydelser givet til borgere sikrede i en anden medlemsstat.

Da lovforslaget alene hjemler mulighed for, at Danmark afregner refusionskrav med kommunerne, der hele tiden har afholdt udgifter til sikrede i andre lande, vil forslaget under alle omstændigheder skabe en bedre balance mellem de kommunale indtægter og udgifter, sammenlignet med situationen under gældende regler.

Spørgsmål nr. 2:

”Ministeren bedes oplyse, hvilke medlemsstater Danmark har givet afkald på refusion fra, og hvorvidt der er tale om en generel politik i Danmark og i EU om, at disse gensidige refusioner skal minimeres?”

Svar:

Socialministeriet har anmodet Indenrigs- og Sundhedsministeriet om bidrag til besvarelse af spørgsmål 2. I den anledning har Indenrigs- og Sundhedsministeriet svaret følgende:

”Danmark har indgået gensidige aftaler om afkald på mellemstatslig refusion med en række medlemsstater. De fleste af disse aftaler blev indgået i 1970-erne og 1980-erne ud fra en betragtning om, at der var tale om begrænsede beløb og et ønske om at forenkle det administrative arbejde i aftalelandene. Siden da har følgende medlemsstater opsagt afkaldsaftalerne:

Italien (1995), Belgien (2006), Nederlandene (2007) og Spanien (2007). Der foretages således mellemstatslig refusion med disse medlemsstater.

Efter de nu gældende aftaler er der afkald på refusion af udgifter til sygehjælp under midlertidigt ophold og bopæl i Danmark til sikrede fra nedenævnte EU-/EØS stater:

Finland, Frankrig, Grækenland, Irland, Island, Luxembourg, Norge, Portugal, Storbritannien og Sverige.

Med følgende medlemsstater er der alene aftalt afkald for så vidt angår pensionister, arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og disses familiedlemmer, der er socialt sikret i pågældende medlemsstat og bosat i Danmark:

Tyskland og Østrig.

Med Nederlandene er der alene aftalt afkald for så vidt angår arbejdstageres og selvstændige erhvervsdrivendes medforsikrede familiemedlemmer, der bor i Danmark, er socialt sikret i Nederlandene og som ikke bor i samme medlemsstat som forsikringstageren, og for pensionister og deres familiedlemmer, der er socialt sikret i Nederlandene og bosat i Danmark.”

Spørgsmål nr. 3:

”Ministeren bedes oplyse, om der forventes balance mellem indtægter og udgifter på disse mellemstatslige refusioner?”

Svar:

Der henvises til besvarelsen under spørgsmål 1.

Spørgsmål nr. 4:

”Ministeren bedes yde teknisk bistand til et ændringsforslag, som kompenserer kommunerne for dokumenterede ekstraudgifter til borgere, der er sikrede i en anden EU-stat, uanset om den danske stat har givet afkald på refusion, eller om der er opkrævet eller modtaget refusion, altså det modsatte af ønsket i Indenrigs- og sundhedsministeriets høringsvar punkt 1.”

Svar:

Et ændringsforslag kan udformes således:

Til § 1

1) I den under nr. 1) foreslåede § 180 a indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:
”Stk. 2. Hvis der er indgået refusionsafkaldsaftale med den pågældende debitorstat, refunderer staten kommunernes udgifter anmeldt efter stk. 1, på vegne af debitorstaten.

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.”

Tilsvarende tilføjes i lovforslagets § 2, nr. 6, og i § 3, nr. 5.

Ændringen indebærer, at der indføres en garanti for, at den danske stat på vegne af debitorstaten vil dække udgifter til hjælp efter serviceloven, som omfattes af refusionsafkaldsaftaler.

Socialministerens kommentar til ændringsforslaget:

Der er ikke tale om nye udgifter for kommunerne. Dermed er der heller ikke grundlag for yderligere statskompensation. Det lovforslag, jeg har stillet, åbner derimod en ny mulighed for at få kompensation fra udenlandske myndigheder, som hidtil kun har eksisteret på Indenrigs- og Sundhedsministeriets område.

Regeringen kan derfor ikke støtte ændringsforslaget.

Eva Kjer Hansen

/Eva Pedersen